

Nuôi tiếc

Thơ : Trung Hiền 1993

Nhạc : Kim Loan 2010

Trầm tĩnh, chậm

Intro....

Xuân nay quá sáu mươi mùa, nghĩ ra như thể gió lùa qua

đêm. Trăng vương từng thắm trên thêm, sương sa nhỏ giọt sầu êm gọi

buồn. Ngàn mây gió tạt qua buồng, đời là ước lệ chiều buồng vội vàng. Tàn

phai, đời đã đông sang, sầu đau chóng chậm úa vàng tháng năm. Âm

u nghe gió gọi thắm, bơ vớ tựa những nhịp chân ngại ngừng. Lòng

nghe một chút mông lung, tuổi sáu mươi lẻ mịt mùng chi xa. Khói sương hực hồ quanh

ta, vành môi bất chợt phai nhòa thời gian. Tuổi cao sức sắp lụn

tàn, sầu như gió bắc đốt tan nghẹn ngào. Mưa bay cảm thấy xôn

42

xao, gió mùa về mấy thuở nào quạnh hiu. Linh tính như đang phiêu

46

lưu, cho lòng cảm tiếc vụn chiều vắng qua.

(14-2-1993, Xuân Quý Dậu)